

ศึกษาภาษา กลวิธีการเขียนและเนื้อหาหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทย
ชุดยอดนักสืบจิ๋วโคนัน^{*}

A Study of Language, Writing Techniques and the Contents of the
Detective Conan, Japanese Comic Book Series, Thai Version

ปรานต์ฉวีชา เจ้าสินเจริญ^{*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาภาษา และกลวิธีการเขียน (2) เนื้อหาที่สะท้อนสังคม เศรษฐกิจ ประเพณี และวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นที่ปรากฏในการ์ตูนชุดยอดนักสืบจิ๋วโคนัน จำนวน 74 เล่ม ในช่วงพ.ศ. 2537-2556 โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสารและนำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การใช้ภาษามีการใช้คำหลากหลาย พบว่า ส่วนใหญ่ใช้คำทับศัพท์เป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด มีการใช้ภายิตและสำนวน เพื่อให้เห็นภาพพจน์และอารมณ์ในการอ่าน และมีลักษณะเฉพาะของการเขียนหนังสือการ์ตูน คือ การใช้คำทางไวยากรณ์ ลักษณะเด่นของภาษาการ์ตูน คือ การใช้คำติดอ่าง การใช้คำซ้ำ การใช้สัญลักษณ์รูปภาพและเสียงประกอบภาพ และมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนหลายชนิด โครงเรื่องจะเป็นการเปิดปมปัญหาของคดีต่าง ๆ เพื่อการสืบสวนและจบด้วยการคลี่คลายปมปัญหา ส่วนแก่นเรื่องของทุกเรื่องจะมีลักษณะเดียว คือ การใช้การสังเกตสืบสวนคลี่คลายคดีต่าง ๆ การเปิดเรื่องเป็นการสนทนาของตัวละครโดยตั้งคำถามเพื่อสร้างความสนใจนำไปสู่การสืบสวนสอบสวนและค้นหาปมปริศนา การปิดเรื่องทุกครั้งตัวละครเอกสามารถคลี่คลายคดีต่าง ๆ อย่างชาญฉลาด มีไหวพริบ ช่างสังเกต และมีเหตุมีผล

การวิเคราะห์เนื้อหาที่สะท้อนภาพสังคม เศรษฐกิจ ประเพณี และวัฒนธรรมของญี่ปุ่น พบว่า ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ปัญหาอาชญากรรม ส่วนปัญหาด้านเศรษฐกิจ พบว่า เป็นปัญหาเกี่ยวกับการแข่งขันต่อสู่ทางการค้า มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงเป็นอันดับหนึ่ง ด้านประเพณีและวัฒนธรรมสะท้อนให้เห็นถึงเทศกาลวันสำคัญต่าง ๆ กีฬา เครื่องแต่งกาย และอาหารประจำชาติ

คำสำคัญ : หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทย, ภาษา, กลวิธีการเขียน, ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน

Abstract

In this thesis, the researcher examines (1) language and writing techniques; and (2) contents reflective of the society, the economy, traditions and the culture of Japan in 74 *Detective Conan* books in

^{*} นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

the period between 1994 and 2013. Using documentary research methods, the researcher presented the findings in a descriptive analysis format.

Findings are as follows:

In regard to language use, it was found that a variety of words were used. Most words were romanized. Proverbs, idiomatic expressions, and imagery were used in order to enhance the imaginative and aesthetic qualities of the texts. A specific characteristic of comic book writing in this series was the use of grammar. Dominant characteristics of the cartoon language used were stuttering, repetition, pictures, symbols and accompanying sounds and a variety of punctuation marks. The plot device used involved disclosing information concerning problems found in cases under investigation with endings describing solutions to these problems. The plot of all the stories was the same in that observation and investigation were used to solve cases. The openings of the stories contained conversations between characters with questions asked leading to investigations and searches for clues, thereby stimulating reader interest. In the closing of the stories, the leading character

In applying content analysis, the researcher found that the contents reflected the society, economy, traditions and culture of Japan after the following fashion: Crime was the social problem appearing at the highest level. The economic problem concerned trade competition. As a problem, economic competition ranked first. In regard to the aspect of tradition and culture, festivals, sports, clothing, and national foods were well reflected in this comic book series.

Keywords: The Japanese comic book Translated into Thai, Language, Writing techniques, Detective Conan

บทนำ

หนังสือการ์ตูนเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารโดยวิธีการเขียนเรื่องและวาดภาพประกอบ มีข้อความเพื่อแสดงคำพูดของตัวละครที่ปรากฏในรูป เนื่องจากการ์ตูนเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มคนทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะกลุ่มผู้อ่านที่เป็นเยาวชนการ์ตูนมีรากฐานมาจากภาพเขียนตามฝาผนังวัดต่าง ๆ เป็นลักษณะภาพวิจิตรศิลป์ มีการพัฒนาเรื่อยมาจนเป็นการ์ตูนที่เขียนลงในหนังสือพิมพ์ ส่วนมากจะเขียนขึ้นเพื่อล้อเลียนข้าราชการที่ประพฤติมิชอบ และเพื่อล้อเลียนเสียดสีการเมือง การ์ตูนนับเป็นการสื่อสารชนิดหนึ่งที่มีมาแต่โบราณกาล เมื่อพูดถึงการสื่อสารย่อมต้องพิจารณาตัวสื่อ ผู้อ่าน และสังคม (เอนก รัตน์ปิยะภากรณ์, 2534, หน้า 1)

หนังสือการ์ตูนเป็นหนังสือที่อ่านเพื่อความบันเทิงประเภทหนึ่งที่มีผู้นิยมอ่านสำหรับเด็ก ๆ จะชอบอ่านการ์ตูนซ้ำกันสั้น ๆ อาทิ การ์ตูนเจ็บบช่องเดียวจบหรือหลายช่องจบในหน้าเดียวกัน ขณะที่ผู้ใหญ่จะชอบ

นอกจากภาษาที่อ่านง่าย มีชีวิตชีวาแล้วหนังสือการ์ตูนเรื่องนี้ยังมีกลวิธีการเขียนซึ่งมีองค์ประกอบหลัก คือ โครงเรื่อง การเปิดเรื่อง ฉาก ตัวละคร บทสนทนา การปิดเรื่อง และแก่นเรื่อง เป็นเรื่องราวการไขคดีอันลึกลับซับซ้อนที่มีเอกลักษณ์พิเศษไม่เหมือนการ์ตูนทั่วไป มีวิธีคิดวิเคราะห์เสาะหาตัวคนร้ายได้อย่างแยบยล และการอำพรางคดีที่ยากแก่การคาดเดา เป็นการ์ตูนที่มีความท้าทาย ชวนให้ผู้อ่านติดตามเรื่องเป็นเส้นของการ์ตูนประเภทสืบสวน ทำให้เรื่องขอดนักสืบจ้าวโคนันได้รับความนิยมยาวนานถึง 20 ปี เป็นประโยชน์สำหรับคนทุกเพศทุกวัย ในแง่ของการฝึกการคิดการสังเกตจากเรื่องราวในคดีต่าง ๆ อีกทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

จากที่การ์ตูนญี่ปุ่นแปลเป็นภาษาไทยชุดขอดนักสืบจ้าวโคนัน ได้รับความนิยมมาก และมีการตีพิมพ์เป็นชุดต่อเนื่องมาถึงเล่มที่ 74 โดยการ์ตูนเรื่องนี้จะมีอิทธิพลต่อผู้อ่าน โดยเฉพาะผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาภาษาและกลวิธีการเขียน รวมทั้งเนื้อหาของชุดขอดนักสืบจ้าวโคนันที่สะท้อนสังคม เศรษฐกิจ ประเพณี และวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทยชุดขอดนักสืบจ้าวโคนัน เล่มที่ 1-74 ของสำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ คอมมิค ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น จำนวน 74 เล่ม ตั้งแต่เล่มที่ 1 พิมพ์ปี พ.ศ. 2537 จนถึงเล่มที่ 74 พิมพ์ปี พ.ศ. 2556
2. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ตลอดจนสารสนเทศเครือข่ายจากอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์
3. ศึกษาการใช้ภาษา กลวิธีการเขียนและเนื้อหาจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทยชุดขอดนักสืบจ้าวโคนัน
4. ดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ และนำเสนอผลการวิจัยแบบวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

กลวิธีการใช้ภาษาในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทยชุดขอดนักสืบจ้าวโคนัน พบว่า ผู้แปลมีการใช้คำระดับภาษาปากโดยมีการใช้คำหลากหลายประเภท มีการใช้คำทับศัพท์ ส่วนใหญ่จะเป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษ การใช้คำศัพท์สแลงมีจำนวนน้อย การใช้คำไม่สุภาพจะพบในบทสนทนาของกลุ่มตัวร้ายเป็นส่วนใหญ่ มีการใช้คำภาษาถิ่น เช่น ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นใต้ และภาษาอีสาน เพราะผู้แปลต้องการสื่ออารมณ์หรือเพิ่มความขบขัน การใช้คำย่อ พบว่า ผู้แปลนิยมคำย่อเป็นส่วนใหญ่เพราะพื้นที่ในกรอบมีจำกัด

การใช้ภาษิตและสำนวน ผู้แปลต้องการสอดแทรกความเป็นไทย เพราะเป็นสิ่งที่คนไทยคุ้นเคย สามารถเข้าใจความหมายได้ง่าย ส่วนการใช้โวหารภาพพจน์ จะช่วยให้ผู้อ่านได้อรรถรส เห็นภาพชัดเจน

การใช้คำทางไวยากรณ์ พบว่า การใช้คำอุทานเพื่อให้เห็นอารมณ์ของตัวละคร มีความเป็นธรรมชาติแบบ
กันเอง การใช้คำสรรพนามเพื่อเน้นความรู้สึกของผู้พูด

ลักษณะพิเศษของภาษาการ์ตูน พบว่า มีการใช้คำติดอังกเพื่อสื่ออารมณ์และความรู้สึก การใช้คำซ้ำ
เพื่อเน้นย้ำคำนั้น ๆ การใช้สัญลักษณ์รูปภาพและเสียงประกอบเพื่อสื่ออารมณ์ กิริยาอาการความรู้สึกที่
เกิดขึ้นชัดเจน มีการเคลื่อนไหวเหมือนมีชีวิตจริง การใช้เครื่องหมายวรรคตอนเพื่อสื่อความหมายช่วยให้
ผู้อ่านเข้าใจ รับรู้อารมณ์ตัวละคร และบรรยากาศมากขึ้น

กลวิธีการเขียนในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทยชุดยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน กล่าวคือ โครงเรื่องจะเป็น
การเปิดปมปัญหาของคดีต่าง ๆ เพื่อการสืบสวนและจบด้วยการคลี่คลายปมปัญหานั้น ส่วนแก่นเรื่องของทุก
เรื่องจะมีลักษณะเดียวคือ การใช้การสังเกตสืบสวนคลี่คลายคดีต่าง ๆ การเปิดเรื่องเป็นการสนทนาของตัว
ละครโดยตั้งคำถามเพื่อเร้าความสนใจนำสู่การสืบสวนสอบสวนและค้นหาปมปริศนา การปิดเรื่องทุกครั้ง
ตัวละครเอกจะสามารถคลี่คลายคดีต่าง ๆ อย่างชาญฉลาด มีไหวพริบ ช่างสังเกต และมีเหตุมีผล การสร้าง
ฉาก บรรยากาศมีสถานที่ซึ่งแตกต่างกันทุกตอน ตัวละครเอกกับตัวละครรองมีบทบาทในเรื่องโดยตัวละคร
เอกจะเป็นตัวหลักในการดำเนินเรื่อง ส่วนตัวละครรองจะเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เรื่องราวดำเนินไปอย่าง
ต่อเนื่อง บทสนทนาใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และบ่งบอกลักษณะบุคลิกตัวละคร

เนื้อหาในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทยเรื่องยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน พบว่า ผู้เขียนได้สะท้อนแง่มุมต่าง
ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมทั่วไป โดยสื่อผ่านการกระทำของตัวละครเพื่อเป็นการเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่ตัว
ละครพบเจอ โดยสะท้อนภาพให้เห็นถึงสังคม เศรษฐกิจ ประเพณี และวัฒนธรรม ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มได้
ดังนี้

เนื้อหาที่สะท้อนด้านสังคม คือ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเสพติด ปัญหาครอบครัว และกลุ่ม
มิจฉาชีพ เนื้อหาที่สะท้อนด้านเศรษฐกิจ คือ การเกิดคู่แข่งทางการค้า การตกงานหรือการว่างงาน ความ
ยากจน ปัญหาสังคมและปัญหาทางเศรษฐกิจที่สะท้อนผ่านเนื้อหาเป็นสังคมที่มีลักษณะเป็นสากล นั้นแสดง
ว่า การ์ตูนเรื่องนี้มุ่งเสนอสังคม และเศรษฐกิจที่เป็นสากล เพื่อทุกสังคม ทุกชนชาติ เข้าใจประเด็นปัญหา
ได้

เนื้อหาที่สะท้อนประเพณีและวัฒนธรรม พบว่า ผู้เขียนแทรกเนื้อหาที่สื่อถึงประเพณีและวัฒนธรรม
ของประเทศญี่ปุ่น อาทิ เทศกาลวันสำคัญต่าง ๆ กีฬา เครื่องแต่งกาย และอาหารประจำชาติ มุ่งแสดง
อัตลักษณ์ชัดเจน

สรุปและอภิปรายผล

กลวิธีการใช้ภาษาในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทยชุดยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน เป็นการถ่ายทอดของผู้
แปลโดยเกิดจากวิจรรณญาณ และกลวิธีเรียบเรียงของผู้แปลมากกว่าผู้แต่งกล่าวได้ดังนี้ พบคำทับศัพท์
ภาษาอังกฤษมากที่สุดเพราะผู้แปลเลือกใช้คำทับศัพท์เพื่อสื่อความหมายกับผู้อ่านชาวไทย การที่ผู้แปลนำคำ

สแลงมาใช้ในหนังสือการ์ตูนเรื่องนี้เพราะการใช้ภาษาไทยปัจจุบันนี้นิยมใช้ภาษาสแลง ทำให้ชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทย รวมถึงคนไทยไม่เข้าใจความหมาย ผู้แปลได้นำคำสแลงเหล่านี้มาใช้ในการสื่อความหมาย และสื่อถึงอารมณ์ของเรื่องได้เป็นอย่างดี คำไม่สุภาพที่ใช้ในหนังสือการ์ตูนนี้ ผู้แปลใช้ภาษาเพื่อสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครต่าง ๆ เป็นการใช้อำนาจเปรียบเทียบกับสิ่งที่ไม่ดีเพื่อตำหนิตัวละครอีกตัวหนึ่ง ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมกับตัวละครนั้น แต่จะไม่ใช้คำหยาบจนเกินไป เพราะกลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่จะเป็นเด็กและเยาวชน คำภาษาท้องถิ่นไทย ผู้แปลนำมาใช้เพื่อสร้างอารมณ์ในการอ่าน เพราะต้องการสื่ออารมณ์หรือเพิ่มความขบขัน และได้รู้ถึงความเป็นไทย คำย่อและอักษรย่อมีใช้ในภาษาไทยอย่างกว้างขวาง เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการอ่านการเขียน รวมถึงเป็นการประหยัดเนื้อที่ในการเขียนและเป็นคำย่อที่คนทั่วไปรู้จักและเข้าใจได้

ภาษิตและสำนวนมีน้อยที่สะท้อนลักษณะเฉพาะของการ์ตูนมากขึ้น เช่น แพะรับบาป ปิดทองหลังพระ ปอกกล้วยเข้าปาก เป็นต้น และผู้แปลต้องการสอดแทรกความเป็นไทย เพราะเป็นคำย่อที่คนไทยคุ้นเคยไม่ต้องอ่านมาก สามารถตีความเข้าใจ สำนวนโวหารที่ใช้ในหนังสือการ์ตูนมากที่สุดคือ อุปมาโวหาร มีการใช้โวหารไม่มากแต่ใช้ประกอบก่อนนำไปสู่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นบทสนทนาเพราะมีเนื้อที่สั้น ๆ และเป็นการเปรียบเทียบที่ไม่เหมือนแบบของไทย ความเปรียบลักษณะนี้คนไทยไม่ใช่ แต่สามารถสื่อความหมายได้ ภาพพจน์ที่ใช้มากที่สุดคือ อุปมา โดยปรากฏคำว่า เหมือน ราวกับ ดัง ประดุจ การเปรียบเทียบในลักษณะดังกล่าวนี้ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราว เนื้อหาได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเป็นการเปรียบเทียบที่ไม่เหมือนแบบของไทย ความเปรียบลักษณะนี้เป็นการใช้เฉพาะในเรื่อง ช่วยให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการและความรู้สึก การใช้คำทางไวยากรณ์ คือ คำอุทาน คำสรรพนาม คำอุทานที่ใช้ในหนังสือการ์ตูนเรื่องนี้ เป็นการใช้อุทานบางคำเป็นคำเดียวกัน แต่ปรากฏในหลายกลุ่มนั้นแสดงให้เห็นว่า ความหมายของคำอุทานนี้ขึ้นอยู่กับบริบทด้วย การใช้คำสรรพนามเพื่อชี้เน้นความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้พูด

ลักษณะพิเศษของภาษาการ์ตูนเรื่องนี้ พบว่า มีการใช้คำติดอ่างเพื่อสื่อถึงอาการขณะที่ตัวละครกำลังตกใจ ตีใจ เสียใจหรือพบกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดจะเกิดขึ้น นิยมใช้อักษรตัวเดียวเพื่อสื่อถึงคำที่จะเกิดขึ้นต่อจากนั้นในการทำให้เหมือนกับตัวละครอาการติดอ่างนี้ทำให้ผู้อ่านคล้อยตามและเข้าใจอาการของตัวละครได้ง่ายขึ้น ภาวะติดอ่างเกิดขึ้นชั่วคราวขณะที่ตัวละครประสบเหตุการณ์บางอย่างยังสื่ออารมณ์และความรู้สึก คำซ้ำที่ใช้ในหนังสือการ์ตูนเรื่องนี้ เพื่อเป็นการเน้นย้ำ การบอกจำนวน การบอกความถี่ของผู้พูด รูปภาพและเสียงประกอบภาพสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย บรรยากาศของเรื่องเหมือนได้อยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย และผู้อ่านยังเห็นอาการปฏิกิริยาของตัวละครที่แสดงผ่านเรื่องราวในขณะนั้น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน มี 5 ประเภท คือ นขลิขิต จุดไข่ปลา อัญประกาศ อัศเจรีย์ และปรศนี การ์ตูนเรื่องนี้ใช้เครื่องหมายไม่สอดคล้องกับเครื่องหมายหลักตามหน้าที่ภาษาไทย ผู้แปลใช้เพื่อให้เกิดจังหวะ สีสันของการ์ตูน การใช้เครื่องหมายลอย ๆ เพื่อสื่ออารมณ์บางอย่างของตัวละคร ผู้อ่านต้องใช้จินตนาการรับรู้ความรู้สึกของตัวละคร

กลวิธีการเขียนในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทยชุดยอดนักสืบจิ๋วโคนัน กล่าวโดยลำดับดังนี้ การวางโครงเรื่อง พบว่ามีองค์ประกอบ 4 เรื่องคือ การเริ่มเรื่อง การผูกปมประเด็นปัญหา การคลี่คลาย และการปิดเรื่อง จะใช้โครงเรื่องเดียวกันทุกตอน การ์ตูนเรื่องนี้จะใช้วิธีการเล่าเหตุการณ์ประมาณ 3-4 ตอน และจบใน 1 คดี โดยการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ซึ่งมีตัวละครหลักเป็นนักสืบสามารถคลี่คลายคดีต่าง ๆ โดยการเล่าเรื่องอย่างมีลำดับต่อเนื่อง และจับผู้ต้องสงสัยหรือฆาตกรได้ในตอนท้ายเรื่อง

แก่นเรื่อง พบว่าแก่นเรื่องของการ์ตูนนี้ได้จากคำสารภาพของฆาตกรในตอนท้าย ซึ่งทำให้ผู้อ่านได้เห็นการคลี่คลายของปมปัญหาตั้งแต่ต้นจนจบเหมือนกันทุกเรื่อง ตัวละครเอกคือ โคนัน จะเป็นคนคลี่คลายคดี โดยผู้ที่กระทำผิดจะได้รับโทษ และยอมจำนนด้วยหลักฐานหรือสำนึกผิดในการกระทำของตน

การเปิดเรื่อง พบว่ามีการสนทนาของตัวละครก่อนเข้าสู่เรื่องราวเพื่อค้นหาความจริง เป็นวิธีการที่ใช้ในทุกตอน

การปิดเรื่อง พบว่าผู้ต้องสงสัยหรือฆาตกรต้องได้รับโทษตามกฎหมายเป็นการปิดเรื่องโดยคลี่คลายสามารถจับฆาตกรได้ กล่าวคือ เมื่อกระทำความผิดโดยฆ่าผู้อื่น โดยเจตนาหรือไตร่ตรองมาอย่างดีแล้วท้ายสุดฆาตกรถูกจับได้และถูกลงโทษตามกฎหมายหรืออาจเสียชีวิต ทำให้ผู้อ่านเห็นความจริงว่า ผู้กระทำผิดจะหนีจากการกระทำผิดไม่พ้น

ฉาก พบว่ามีสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ไม่มีการบรรยายรายละเอียด ผู้อ่านเห็นเอง

ตัวละครของการ์ตูนยอดนักสืบจิ๋วโคนันมี 2 ประเภท คือ จากบุคลิกภาพที่แสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรมที่ปรากฏ และบุคลิกภาพที่ไม่แสดงออกเป็นพฤติกรรมแต่แสดงให้เห็น โดยผ่านความคิดของตัวละคร เพราะทำให้ตัวละครมีมิติมากขึ้น

บทสนทนาของตัวละคร พบว่าบทสนทนาเรื่องนี้มีลักษณะ ใช้ภาษาพูดสั้น ๆ กระชับ ได้ใจความ แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ เจตนาของผู้พูด และบอกลักษณะบุคลิกของตัวละคร ใช้เสียงอุทานตามธรรมชาติของการสนทนาเป็นกันเอง

ด้านเนื้อหาที่สะท้อนสังคม เศรษฐกิจ ประเพณี และวัฒนธรรมของญี่ปุ่น พบว่า ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างจากสังคมไทย ด้านเศรษฐกิจจะเกิดปัญหาคู่แข่งทางการค้าเพราะมีการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูง ด้านประเพณีและวัฒนธรรม สะท้อนให้เห็นถึงเทศกาล กีฬา เครื่องแต่งกาย และอาหารประจำชาติ

จากการศึกษาพบว่าหนังสือการ์ตูนชุดยอดนักสืบจิ๋วโคนัน มีกลวิธีการใช้ภาษาและกลวิธีการเขียนที่มีลักษณะโดดเด่น เป็นการ์ตูนแนวสืบสวนสอบสวนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะตัวในการนำเสนอ เพราะมีการผูกปมปัญหามาติดตามเรื่องราวการไขคดีอันลึกลับซับซ้อนที่มีเอกลักษณ์พิเศษไม่เหมือนการ์ตูนทั่วไป มีวิธีคิดวิเคราะห์เสาะหาตัวคนร้ายได้อย่างแยบยลและการอำพรางคดีที่ยากแก่การคาดเดา เป็นการ์ตูนที่มีประโยชน์สำหรับคนทุกเพศทุกวัย ในแง่ของการฝึกการอ่าน ฝึกการช่างคิดช่างสังเกตในคดีต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์

การฆาตกรรมและหาเวลาการเสียชีวิตของเหยื่อ นอกจากนี้ได้รับความบันเทิงแล้ว ยังให้ข้อคิดสติเตือนใจกับผู้อ่าน โดยเฉพาะผู้อ่านที่เป็นเยาวชน คือ เมื่อกระทำผิดต้องถูกลงโทษ ดังที่กล่าวไว้ตอนปิดเรื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแปลไทยเรื่องยอดนักสืบจิ๋วโคนัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้อ่านการ์ตูนดังนี้

1. การเลือกอ่านหนังสือควรคำนึงถึงเนื้อหาหลักของเรื่องว่ามีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านหรือไม่ เพื่อเป็นการคัดกรองหนังสือที่ดีและมีประโยชน์ต่อตนเอง
2. ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการแนะนำหนังสือที่ดี และมีส่วนช่วยในการอธิบายเรื่องราว ที่เกิดขึ้นในหนังสือ เพื่อเป็นการให้แนวทางและแง่คิดที่ดีแก่เด็กและเยาวชน
3. ผู้อ่านควรใช้วิจารณญาณ ในการรับรู้เรื่องการใช้ภาษาและเนื้อหาที่การ์ตูนสื่อทั้งด้านที่ดีและไม่ดี เพื่อนำมาใช้กับชีวิตประจำวันในทางบวก
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำเข้าของหนังสือ ควรคัดแยกประเภทการ์ตูน เพื่อให้เยาวชนได้อ่านการ์ตูนที่มีเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับช่วงวัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาหนังสือการ์ตูนที่ดีพิมพ์ในประเทศไทย เพื่อเปรียบเทียบกับการ์ตูนที่ดีพิมพ์ในประเทศญี่ปุ่น
2. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์การใช้ภาษาและเนื้อหาการ์ตูนอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาการของหนังสือการ์ตูน
3. ควรมีการศึกษาหนังสือการ์ตูนถึงปัญหาด้านต่าง ๆ ที่เกิดจากการผลิตสื่อหนังสือการ์ตูนที่ไม่มีสังกัด และขาดคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2528). *พจนานุกรมสุภาษิตไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรวัฒนา
- จินตนา ไบกาซูยี. (2536). *การเขียน: สื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น/ชมรมเด็ก.
- จุลศักดิ์ อมรเวช. (2544). *ตำนานการ์ตูน: Legend of cartoons*. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว.
- ณรงค์ เส็งประชา. (2541). *มนุษย์กับสังคม*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ดำรงค์ ฐานดี. (2549). *สังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิราวรรณ คุระทอง. (2533). *ประวัติย่อการ์ตูนไทย*. กรุงเทพมหานคร: เล็ด คอมิค.
- บรรจบ พันธุมธธา. (2530). *ลักษณะและการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุปผา บุญทิพย์. (2553). *การเขียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประยูร จรรย์วณิช. (2513). *การบรรยายเรื่องภาพการ์ตูน*. กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชั่นส์.

วิกิพีเดีย. (2556). *ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน*. ค้นเมื่อ 13 มกราคม 2555, จาก [http://wikipedia.org/wiki/ยอดนักสืบ
จิ๋วโคนัน](http://wikipedia.org/wiki/ยอดนักสืบจิ๋วโคนัน)

วิชาการ,กรม. (2534). *เอกสารเพื่อการพัฒนาหนังสืออันดับ 3 การส่งเสริมและพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย*.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

วิบูลย์กิจ. (2556). *ประวัติวิบูลย์กิจ*. ค้นเมื่อ 12 มกราคม 2556, จาก <http://www.vibulkig.com>.

อัครา บุญทิพย์. (2539). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: แสงศิลป์การพิมพ์.